

آئین بزرگداشت ژاله اصفهانی در کانون ایران (لندن)

شامگاه آدینه هفته پیش گردهمایی ویژه‌ای از سوی کانون ایران در لندن به مناسبت انتشار جلد یکم دیوان اشعار و داستانهای منظوم خانم دکتر ژاله اصفهانی، در جهت بزرگداشت این سخنور برجسته و قدیمی که بیش از شصت سال است در پهنه شعر فارسی حضوری شاخص دارد برگزار شد.

در آغاز جلسه، دکتر رضا قاسمی دبیر کانون ایران مراحل زندگی ادبی و اجتماعی «ژاله» را بر شمرد و خاطر نشان کرد که ویژگی عمده شعر ژاله در درازای بیش از شش دهه تجربه شاعرانه، تکیه بر «امید به آینده روشن» و محکوم ساختن یأس و نومیدی است و این موهبتی است که آفریدگار هستی به ژاله ارزانی داشته تا اساس هستی را با دیده امید بنگرد و یأس و حرمان را به پیشیزی نبرد و لذا او را به حق باید «شاعر امید» نامید.

دبیر کانون با توجه به اینکه در طول زندگی فرهنگی ۲۳ ساله کانون ایران این پنجمین شب شعر ژاله در این نهاد فرهنگی است، این امر را نشانه مهر و علاقه خاص ژاله به این مؤسسه دانست و از او سپاسگزاری کرد.
وی نفوذ شعر ژاله را در سرزمین های فارسی زبان در آسیای مرکزی و افغانستان، ناشی از احساس مشترک شاعر با گستره جغرافیایی زبان فارسی و فرهنگ و ادب ایران در جهان قلمداد نمود.

پس از سخنان دبیر کانون، شعر «در قطار» ژاله که با آهنگی دلنشین ساخته هنرمند جوان دکتر امیر حسین سام در یک CD ضبط شده است پخش شد و سپس ژاله اصفهانی به شرح زندگی پر نشیب و فراز خود پرداخت و مراحل حیات شاعرانه خویش را که بخش عمده آن در مهاجرت و دوری از وطن گذشته است بیان داشت و آنگاه به شعر خوانی پرداخت که هر بار با تشویق و کف زدن ممتد حاضران مواجه می شد. وی در فاصله خواندن شعرهایش از شاعر جوان و با ذوق مقیم لندن «شیرین رضویان» دعوت کرد که برخی اشعار او را بخواند و «شیرین» دو سروده ژاله را خواند و خانم اصفهانی دوباره چند سروده برگزیده خود را خواند و در پایان، دبیر کانون تابلوی یادبودی به عنوان «لوحه سپاس» حاوی یکی از سروده های ژاله (شاد بودن هنر است، شاد کردن هنری والاتر) از سوی کانون ایران به وی ارمغان نمود و برنامه با اجرای موسیقی سنتی با هنرنمایی جمشید رضائی، حسین افشار و ناصر کندازی و سپس پذیرائی از حاضران به پایان رسید.

نکته قابل ملاحظه در این مراسم استقبال کم نظیر هموطنان ادب دوست از این برنامه بود، به گونه ای که جای خالی برای نشستن در سالن نبود و شمار زیادی از حاضران، ایستاده ناظر اجرای برنامه بودند و با حضور بی شائبه خود از شاعر بلند آوازه روزگار مهاجرت صمیمانه تجلیل کردند.

شماره ۸۷۲ - (سال هفدهم) جمعه ۵ اسفند ماه ۱۳۸۴